

<p style="text-align: center;">INFORMACE O VYDANÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPÍSECH</p>
--

SBÍRKA ZÁKONŮ 2012

Částka 6 – čís. 20

Vyhláška, kterou se mění vyhláška č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby.

Přináší nově upravená ustanovení, která se týkají mj. obytných a pobytových místností a místností, kde jsou instalovány spotřebiče paliv, a též staveb pro skladování minerálních hnojiv. Uvádí nové ustanovení § 53a, jež se věnuje stavbám pro skladování přípravků a prostředků na ochranu rostlin.

Účinnost od 1. února 2012.

Částka 14 – čís. 38

Zákon, kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů.

Do ustanovení § 23 se vkládá nový odstavec 11, který se zabývá postavením občanských sdružení nebo obecně prospěšných společností, jejichž předmětem činnosti je ochrana životního prostředí, veřejného zdraví nebo kulturních památek, a jejichž možností podat žalobu z důvodu porušení ustanovení výše zmíněného zákona.

Účinnost od 31. ledna 2012.

Částka 28 – čís. 72

Zákon, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů.

Pozměňuje výše citovaný zákon v tom smyslu, že mezi statutární města České republiky nyní náleží též Jablonec nad Nisou a Prostějov.

Účinnost od 12. března 2012.

Částka 38 – čís. 97

Sdělení Ministerstva zdravotnictví o vydání osvědčení o přírodních léčivých zdrojích a zdrojích přírodních minerálních vod a o zrušení osvědčení přírodních léčivých zdrojů a zdrojů přírodních minerálních vod.

V souladu s příslušnými ustanoveními zákona č. 164/2001 Sb., o přírodních léčivých zdrojích, zdrojích přírodních minerálních vod, přírodních léčebných lázních a lázeňských místech a o změně některých souvisejících zákonů (lázeňský zákon), ve znění pozdějších předpisů předkládá seznam přírodních léčivých zdrojů minerálních vod a plynu a rovněž i peloidu ložiska, jimž bylo vydáno rozhodnutí o osvědčení.

Sdělení vyhlášeno dne 14. března 2012.

Informace o právních předpisech sestavil:

Mgr. Igor Najman

ÚÚR

**INFORMACE
Z VYBRANÝCH ROZHODNUTÍ SOUDŮ
Z OBLASTI ÚZEMNÍHO PLÁNOVÁNÍ**

**Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne
31. ledna 2012, sp. zn. 2 Ao 8/2011–81**

**OPATŘENÍ OBECNÉ POVAHY:
VYMEZENÍ PLOCHY LOKALITY ROZVOJE PRO
VEŘEJNĚ PROSPĚŠNOU STAVBU KOMUNIKACE.
ÚZEMNÍ PLÁNOVÁNÍ:
MÍRA VÁZANOSTI POŘIZOVATELE ÚZEMNÍHO
PLÁNU NADŘAZENOU ÚZEMNĚ PLÁNOVACÍ
DOKUMENTACÍ**

*§ 172 odst. 5 a § 173 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní
řád, ve znění pozdějších předpisů,*

*§ 2 odst. 1 písm. h), § 18 odst. 1 a 2, § 36 odst. 5, § 43 odst. 4,
§ 48 odst. 5, § 51 odst. 2 písm. a), § 52 odst. 3, § 53 odst. 4
písm. a), § 54 odst. 2 a 5, § 189 odst. 2 a § 187 odst. 1, 3 a 7
zák. č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu
(stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů,*

*§ 22 odst. 2 vyhlášky č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon
o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů,*

*§ 25 odst. 3 vyhlášky č. 137/1998 Sb., o obecných technických
požadavcích na výstavbu, ve znění vyhlášek č. 491/2006 Sb.
a č. 502/2006 Sb.,*

*§ 10i odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na ži-
votní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zá-
kon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozděj-
ších předpisů,*

*§ 14 odst. 2 vyhlášky č. 268/2009 Sb., o technických požadav-
cích na stavby, ve znění vyhlášky č. 20/2012*

Nejvyšší správní soud rozhodl v právní věci navrhovatele, jímž je J. A., proti odpůrci, kterým je město U., návrhu navrhovatele na zrušení části opatření obecné povahy – územního plánu města Unhošť, schváleného zastupitelstvem města Unhošť dne 7. 7. 2008, v rozsahu textového i grafického vymezení lokality rozvoje, označené D2, tak, že výše uvedenou část územního plánu zamítl.

Ze soudního rozhodnutí vyplývá:

- I. Pokud v době pořizování územního plánu města nebyly dosud schváleny zásady územního rozvoje, musí pořizovatel územního plánu vycházet ze závazných částí stávající nadřazené územně plánovací dokumentace (územní plán velkého územního celku, zásady územního rozvoje), přičemž nemůže postupovat jinak, než že v ní zanesenou veřejně prospěšnou stavbu (např. pozemní komunikaci nadmístního významu) převede v odpovídajícím rozsahu do svého územního plánu.
- II. Názor citovaný v bodě I. však nelze vykládat jako naprostou rezignaci pořizovatele územního plánu (obce) na posuzování souladu jím navrhovaného využití území, do kterého je povinen promítnout požadavky nadřazené územně plánovací dokumentace se zákony a prováděcími předpisy.
- III. Obec je ve shora popsaném smyslu nepochybně vázána územním plánem velkého územního celku předpokládaným vedením komunikace a určením jejího charakteru (kategorizace), to však neznamená, že by měla přistoupit jen k mechanickému převedení tohoto pokynu do svého územního plánu.
- IV. Je-li možno z povahy věci předpokládat vznik nežádoucích externalit spojených s předpokládaným budoucím využitím dotčené lokality (což např. v případě pozemní komunikace II. třídy, která má být součástí objízdné trasy města, lze mimo jakoukoli pochybnost očekávat, je jeho povinností navrhnout ve svém územním plánu taková opatření, která budou respektovat cíle územního plánování, jež jsou vyjádřena v ustanovení § 18 stavebního zákona.
- V. Při zpracování územního plánu má být ve výše zmíněných souvislostech přednostně užito urbanistických nástrojů (například navržení sousedících ploch jako ploch veřejné zeleně, která by plnila přirozenou izolační funkci proti imisím z dopravy, či převedení sousedních ploch do jiné kategorie využití, pro kterou imisní zátěž nebude tolik problematická – například změna plochy pro bydlení na plochu občanské nebo technické vybavenosti atp.). Teprve je-li tento postup objektivně vyloučen, je na místě uvažovat o zmírnění negativního působení budoucí stavby cestou technických opatření (např. protihluková stěna).

**OPATŘENÍ OBEČNÉ POVAHY:
VYMEZENÍ PLOCH A KORIDORŮ VČETNĚ
PLOCH A KORIDORŮ ÚZEMNÍ REZERVY PRO
SILNIČNÍ A ŽELEZNIČNÍ NAPOJENÍ A NAD-
REGIONÁLNÍHO BIODORU.
ÚZEMNÍ PLÁNOVÁNÍ:
POSTAVENÍ OBČANSKÝCH SDRUŽENÍ; OTÁZ-
KY AKTIVNÍ LEGITIMACE**

§ 23, § 39 odst. 2, § 52 odst. 2, a § 187 odst. 6 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, čl. 2 odst. 4 a 5, čl. 9 odst. 2 a 3 Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí, vyhlášené v České republice pod č. 124/2004 Sb. m. s. (tzv. Aarhuská úmluva), čl. 6 odst. 3 Směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. 5. 1992, o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, § 45i a násl. a § 70 odst. 2 a 3 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, čl. 31 a čl. 35 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, § 23 odst. 10 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů

Nejvyšší správní soud rozhodl v právní věci navrhovatelů, jímž jsou Okrašlovací spolek Z. a M. K., proti odpůrci, jímž je J. k., o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy – Zásad územního rozvoje J. k., schválených usnesením Zastupitelstva J. k. č. 293/2011/ZK-26 ze dne 13. 9. 2011 tak, že tento návrh odmítl.

Ze soudního rozhodnutí vyplývá:

I. Občanská sdružení, jež se věnují ochraně přírody a krajiny, nemají žádná hmotná práva, která by mohla být přijatým územním plánem či zásadami územního rozvoje přímo dotčena, ani jim žádný zvláštní právní předpis nepřiznává v procesu přijímání územního plánu či zásad územního rozvoje nějaké speciální postavení.

Občanská sdružení nejsou oprávněna podat návrh na zrušení opatření obecné povahy – územního plánu nebo zásad územního rozvoje.

Občanská sdružení mohou podávat pouze připomínky bez nároku na jejich vypořádání v rozhodnutí o námitkách, s výjimkou případů, které jsou uvedeny v ustanovení § 23 stavebního zákona.

II. Namítat procesní pochybení při procesu přijímání územního plánu nebo zásad územního rozvoje může pouze ten, u něhož je myslitelné, aby byl dotčen i na relevantních právech hmotných.

III. Pokud jde o právo navrhovatele na příznivé životní prostředí, které je zakotveno v článku 35 Listiny základních práv a svobod, právo na příznivé životní prostředí a včasné a úplné informace o stavu životního prostředí a přírodních zdrojů na právnické osoby vztahovat nelze. Práva vztahující se k životnímu prostředí přísluší pouze osobám fyzickým. (Výše uvedené tvrzení vyplývá z právních názorů uvedených v usneseních Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 282/97a sp. zn. III. ÚS 3118/07, o něž se Nejvyšší správní soud opíral.)

IV. Právo občanských sdružení na přístup k soudu v tomto typu řízení nelze dovodit ani z Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí, vyhlášené v České republice pod č. 124/2004 Sb. m. s. (tzv. Aarhuská úmluva).

Aarhuská úmluva není přímo použitelnou mezinárodní smlouvou a tudíž nelze uplatnit pravidlo čl. 10 Ústavy České republiky o aplikační přednosti Aarhuské úmluvy před zákonem.

V. Pokud by soud dospěl k závěru, že občanským sdružením náleží aktivní legitimace, znamenalo by to de facto popření její koncepce; návrh na zrušení územního plánu či zásad územního rozvoje by mohl podat libovolně každý.

VI. Aktivní legitimaci nelze odvozovat od právem stěžejí ucho-pitelného vztahu k přírodě a od svého odborného zájmu o předmětnou lokalitu.

Aktivní legitimaci nemohou mít též navrhovatelé, kteří celým svým návrhem hájí pouze hmotná a procesní práva jiných fyzických osob.

VII. Aktivně legitimovanou může být jen zásadně taková osoba, která má přímý a nezprostředkovaný vztah k nějaké části území, jež je územním plánem či zásadami územního rozvoje regulováno.

K takovým osobám náleží vlastník (spoluvlastník) pozemku nebo jiné nemovité věci (či jiných majetkových hodnot majících povahu obdobnou nemovitým věcem, např. bytů a nebytových prostor) a oprávněný z věcného práva k takovým věcem (majetkovým hodnotám).

Osoby, jejichž právo k dispozici věci nemá povahu práva absolutního, nýbrž toliko relativního (např. nájemce, podnájemce, vypůjčitel), mají toliko právo požadovat na tom, kdo jim věc přenechal k užívání, aby jim zajistil nerušené užívání věci v souladu s uzavřenou smlouvou.

(Shora citované vyjádření vyplývá z rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Ao 1/2009.)

**OPATŘENÍ OBECNÉ POVAHY:
REGULACE PLOCH A KORIDORŮ PRO UMÍS-
TĚNÍ VELKÝCH VĚTRNÝCH ELEKTRÁREN.
ÚZEMNÍ PLÁNOVÁNÍ: NEMOŽNOST DOVOLÁ-
NÍ SE U SOUDU NEZÁKONNOSTI VYPLÝVAJÍCÍ
Z NEPROPORCIONÁLNÍHO POMĚŘENÍ ZÁJMŮ
VLASTNÍKŮ POZEMKŮ A ZÁJMŮ VEŘEJNÝCH
Z DŮVODU NEÚČASTI VLASTNÍKŮ POZEMKŮ
PŘI TVORBĚ ZÁSAD ÚZEMNÍHO ROZVOJE**

§ 36 odst. 4 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů,
§ 12 a § 37 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů,
§ 17 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů,
§ 172 odst. 5 a § 173 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů,
odst. 1 písm. m) Přílohy č. 4 vyhlášky č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti

Nejvyšší správní soud rozhodl v právní věci navrhovatelů, jímž jsou obec P. a M. K., proti odpůrci, kterým je Ú. k., ve věci návrhu na zrušení části opatření obecné povahy – Zásady územního rozvoje Ú. k., schválené Zastupitelstvem Ú. k., č. 23/25Z/2011 dne 7. 9. 2011, tak, že výše zmíněný návrh zamítl.

Ze soudního rozhodnutí vyplývá:

- I. Není možné dovozovat nezákonnost z neproporcionálního poměření zájmů pořizovatelů a vlastníků nemovitostí, když vlastníci pozemků nedali v řízení o zásadách územního rozvoje pořizovateli příležitost: proporcionalita jejich zájmů tedy nebyla jejich zaviněním posouzena vůbec.
- II. Vlastníci pozemků nemohou tedy namítat zásah do jejich práva na samosprávu a do práva vlastnického k pozemkům, když nedají svojí účastí při tvorbě a přijímání územně plánovací dokumentace možnost k dosažení obecně prospěšného souladu veřejných a soukromých zájmů.
- III. Právo regulace určitých aktivit je součástí práva kraje stanovit požadavky na účelné a hospodárné uspořádání území kraje vycházející z ustanovení § 36 odst. 1 stavebního zákona.

Již z gramatického významu slova „regulace“ je zřejmé, že znamená určité omezení.

Není možné v každé regulaci přirozeně znamenající omezení shledávat povinnost uloženou nad rámec zákona.

IV. Podle vyhlášky č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti, přílohy č. 4, bodu I., odst. 1 písm. m) obsahuje textová část zásad územního rozvoje i stanovení pořadí změn v území (etapizace), je-li to účelné. Zákonem ani jinou závaznou právní normou není podrobněji stanoveno, o jaké změny v území se může jednat. Nelze tedy bez dalšího dovodit, že omezení regulace umístění a stavby velkých větrných elektráren (VVE) pro určitou dobu by nebylo možno pod tento bod zahrnout – byť se nejedná o zcela typický příklad stanovení změn v území.

**Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne
21. února 2012, sp. zn. 4 Ao 8/2011–69**

**OPATŘENÍ OBECNÉ POVAHY:
ÚZEMNÍ OPATŘENÍ O STAVEBNÍ UZÁVĚŘE
VE VELKÝCH ROZVOJOVÝCH ÚZEMÍCH VEL-
KÝCH MĚST.
ÚZEMNÍ PLÁNOVÁNÍ:
VÁZANOST ÚZEMNÍHO OPATŘENÍ O STAVEB-
NÍ UZÁVĚŘE NA SCHVÁLENÍ PODROBNĚJŠÍ
ÚZEMNĚ PLÁNOVACÍ DOKUMENTACE NEBO
NA POŘÍZENÍ A PROJEDNÁNÍ ÚZEMNĚ PLÁ-
NOVACÍHO PODKLADU**

§ 32 odst. 1 písm. d), § 33 odst. 3, § 37 odst. 1 a 2 a § 39 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů,
§ 24 odst. 1 a § 45 písm. l) zákona č. 367/1990 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů,
§ 7 vyhlášky č. 132/1998 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení stavebního zákona, ve znění vyhlášky č. 492/2002 Sb.

Nejvyšší správní soud rozhodl v právní věci navrhovatele, jímž je O. B., proti odpůrci, kterým je město P., v řízení o návrhu navrhovatele na zrušení opatření obecné povahy – obecně závazné vyhlášky města P. č. 33/1999 Sb. právních předpisů města P., o stavební uzávěře ve velkých rozvojových územích města P., tak, že výše citovanou obecně závaznou vyhlášku ve znění nařízení č. 21/2006 Sb. právních předpisů města P., v textové a grafické části přílohy č. 1 vymezující zakres velkého rozvojového území „L. – K.“, zrušil.

Ze soudního rozhodnutí vyplývá:

- I. Má-li stavební uzávěra, která byla vydána podle ustanovení § 33 odst. 3 stavebního zákona z roku 1976 formou obecně závazného předpisu obstát i za účinnosti nového stavebního zákona č. 183/2006 Sb., musí z hmotněprávního hlediska odpovídat jeho požadavkům.
- II. Aktuální právní úprava klade důraz na dočasný charakter územního opatření o stavební uzávěře.

Vydat územní opatření o stavební uzávěře je možné pouze v situaci, kdy je třeba zachovat dotčené území z hlediska stavebního po přechodnou dobu v určitém stavu pro budoucí využití podle připravované územně plánovací dokumentace, pokud již příprava této dokumentace pokročila přinejmenším do stadia schváleného zadání, nebo podle jiného rozhodnutí či opatření o využití daného území. Není-li tomu tak, je vydané územní opatření o stavební uzávěře v rozporu s hmotným právem.

Není možné, aby doba trvání stavební uzávěry byla nepřiměřeně dlouhá za situace, kdy je zároveň prováděna naprostou nečinností při uskutečňování účelu, pro který byla vyhlášena, tedy schválení podrobnější územně plánovací dokumentace.

Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. ledna 2012, sp. zn. 7 Ao 2/2007–86

OPATŘENÍ OBECNÉ POVAHY – ÚZEMNÍ PLÁNOVÁNÍ: USTANOVENÍ § 188 ODS. 1 STAVEBNÍHO ZÁKONA

§ 117 odst. 1 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, § 52, § 53 odst. 2, 4 a 5 § 54 a § 188 odst. 1 a 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod

Nejvyšší správní soud rozhodl v právní věci navrhovatelů, jimiž jsou V. K., M. S., D. K., H. S., I. Š. a J. K., proti odpůrci, kterým je obec Z., o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – územního plánu obce Z., schváleného usnesením Zastupitelstva obce Z. dne 29. 12. 2006, tak, že tento návrh odmítl.

Ze soudního rozhodnutí vyplývá:

- I. Jestliže výsledkem úpravy územně plánovací dokumentace ve smyslu § 188 odst. 1 stavebního zákona, schválené před 1. 1. 2007, je nový územní plán (tedy např. ze dne 12. 10. 2010, jak tomu bylo v posuzovaném případě) – a v obci pojmově nemohou existovat dvě územně plánovací dokumentace – je samozřejmé, že územně plánovací dokumentaci z roku 2006, proti níž směřuje návrh na její zrušení, už nelze přezkoumat, a to ani ve znění nového územního plánu z roku 2010.
- II. Chybí-li v době rozhodování správního soudu základní podmínka tohoto řízení, kterou je existence platného územního plánu obce a obecně závazné vyhlášky obce o vyhlášení závazné části územního plánu obce, proti nimž směřuje návrh na zrušení územního plánu, jedná se o neodstranitelný nedostatek podmínky řízení, a tudíž správní soud nesmí vydat věcné meritorní rozhodnutí o přezkoumání zákonnosti územně plánovací dokumentace z roku 2006.

*Soudní rozhodnutí vybral a připravil:
Mgr. Igor Najman
ÚÚR*

